

Κυριούλα μπαίνει στον μπακάλη της γειτονιάς, τον καλημερίζει και του ζητάει μισό κιλό τυρί Αλτσχάιμερ.

Εμβρόντητος ο μπακάλης της απαντάει ότι δεν έχουν τέτοιο τυρί.

"Μα πώς!" αναφωνεί η κυριούλα. "Προχθές πάλι αγόρασα από σας αυτό τυρί!"

Ο μπακάλης προσπαθεί να της εξηγήσει ότι μάλλον κάνει κάποιο λάθος, διότι αυτός ποτέ δεν έχει φέρει τέτοιο τυρί και στο τέλος της λέει: "Μήπως το αγοράσατε από τον Βασιλόπουλο και δεν το θυμάστε;"

Απογοητευμένη, φεύγει και πάει στον Βασιλόπουλο. Κατευθύνεται στον πάγκο των τυριών και ζητάει και πάλι 1/2 κιλό τυρί Αλτσχάιμερ.

Ο υπάλληλος ευγενικότατα της απαντάει ότι δεν έχουν τέτοιο τυρί.

"Μα πώς!" αναφωνεί η κυριούλα. "Προχθές πάλι αγόρασα από σας αυτό τυρί!"

Αφού γίνεται μια φιλοφασαρία, η κυριούλα ζητά τον διευθυντή του καταστήματος. Έρχεται ο διευθυντής, της επαναλαμβάνει τα ίδια, η κυριούλα έχει πλέον απογοητευτεί πλήρως και ανήμπορη να επιμείνει πλέον, καταλήγει:

"Τι να σας πω βρε παιδιά μου..." Φέρνει το δάχτυλο στο κεφάλι... "Έχω κι αυτό το Έμενταλ που με ταλαιπωρεί..."